

Gençlik Kitap Edebiyat Dergisi

ADI YOK

- Sayı 87 - YIL 2019 - Mevsim Kış -

"Senin bahçelerine de
baharların vğrayacağı günler
gelir elbet. Sabret..."
~ Oğuzhan Çelebi ~

Bu derginin, Carpe Diem Kitap ile
uzaktan yakından alakası vardır. :)

İki Liraçık

okuduğün

her şeye hemen

inanacaksan

hiç okuma daha iyi...

Merhaba!

Bir şiir okusam sana, kısa çok kısa...

Hemen sorarsın; "Şairi kim?"

İşte kış... O da bir şiir değil mi, okurken üşüdüğümüz?
Üstelik kalemsiz yazılıyor mevsimin sayfasına...

Kalemsiz yazılıyor havaya rüzgâr, camlara yağmur,
dağlara kar... Göllere buz ve künyemize insan olduğumuz...
Aynalara sureti güzelliğin, yüze tebessüm, hafızaya hatıra,
kalemsiz yazılıyor kalplere sevda...

İnce bir çatlaktan sızar gibi sessizce... Bazen mezarını kendisi kazar gibi delice...
Bazen bir dergiye önsöz yazar gibi şöylece... Kalemsiz yazılıyor kâinat kitabı mucibince...

Bir şiir okusam sana, kısa çok kısa...

Hayat deniyor adına...

Şairi kim?

Adı Yok

İÇİMDEKİLER

Hadi, Sen de Oku! / Kevser Atasoy.....	3
Hayallerine Sahip Çık! / Adem Dönmez.....	7
Anne Kalbinin Duası / Gül Yağmur.....	8
Bana Yeni Bir Dünya Gerek / Aynur Arslan.....	10
Bir Yayınevinde Çay Bardağı Olmak / Sena Keçeci.....	13
İnsana ve Toprağa Dair / Oğuzhan Çelebi.....	17
Gökyüzünü Diliyorum / Yusuf Efe Göçer.....	20
Okuduklarımız ve Yaşadıklarımız / Salih Uyan.....	24
Kayahan Demir ile Hoş Sohbet.....	28
Sultanın İntikamı/ İrem Sena.....	32
Çok mu Komik? /Azra Çıtıptı.....	35
Tam Senin Tarzın/ Simuzer Yazıcı.....	36
Kâinat Kitabı Nasıl Okunacak? / Ömer Sevinçgül.....	41

Lacivert Yayıncılık
Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No:5
Fatih / İstanbul 0212 511 24 24
adiyok@carpediemkitap.com
instagram / adiyokdergisi

Baskı ve Cilt:
Çınar Matbaacılık
Yüzyıl Mah. Matbaacılar Cad. Atahan
No: 34 Kat 5 Bağcılar / İstanbul
(0212) 628 96 00

Matbaa Sertifika No: 12683

KÜNYE

Yayın Yönetmeni: Sibel Talay
Dergi Ekibi: Sena Keçeci, Feyzanur Karar,
Tuba Belbağı

Türü: Üç Aylık Süreli Yayın
Sayı: 87
Yayıncılık Sertifika No: 12366
ISSN: 1303-7609

® Bu derginin tüm yayın hakları, anlaşmalı olarak Carpe Diem Kitap,
Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Eşe, dosta, arkadaşına hediye edilebilir.
Satır altları renkli kalemle çizilebilir. Yanında kahve bardağı ile
fotoğrafi çekilip instagramda paylaşılabilir. Çünkü paylaşmak güzeldir.

HADI, SEN DE OKU!

Tuba Belbaşı

Şu yalancı dünyanın içindeki bir başka âlemi erken yaşlarda keşfedenlerdenim ben... Ve orada yaşanan acılara bulanmış tarifsiz mutlulukların da müptelâsıyım öteden beri.

Bunun en büyük sebebi okuryazar bir anne-babanın çocuğu olarak dünyaya gelmem muhtemelen. Aslında bu dünyanın içine doğdum desem de yanlış söylemiş sayılmam bence tam da bu yüzden.

Şimdi düşününce... Oyuncaklardan çok kitaplarla oynadığımı hatırlıyorum. Oyuncaklarım kitaplarımdı benim. Çok sayıda masal ve etkinlik kitabı oluşturuyordu salon-daki büyük kitaplığımızın, boyumun yetiştiği bir rafını.

Gündüzleri kendimce bu kitapların sayfaları arasındaki karakterlerle maceradan maceraya koşardım. Akşamları ise uyumadan önce anne ve babamın bana masal okuduğu saatleri ipe çekip bazen aynı kitapları tekrar tekrar okuttururdum onlara.

Gündüz beraber yorulduğumuz kahramanlarla gece beraber uykuya dalmak da bana ayrı bir keyif verirdi. Tabii ben gözlerimi kapattuktan sonra annem ve babam beni uykuda zannedip derin bir nefes alırken benim gece de en yakın dostlarımla mekândan mekâna geçip bazen bir şatonun bahçesinde bir kurbağayla altın bir topun peşinden koşturduğumu, bazen çeşit çeşit çikolata ve şekerlemelerden yapılmış bir evin yanı başında iki arkadaşımınla birlikte oburluk yaptığımı ve bazen de sihirli bir halının üstündeyken gökyüzüne uzanıp bulutların üzerinde seyahatler ettiğimi kim inkâr edebilir?

Okumayı öğrendikten sonra sabırsızlıkla açılmasını beklediğim o sonsuz evrenin kapısından ben de girebildim sonunda! Anne ve babama ihtiyacım yoktu artık bu büyülü dünyada özgürce dolaşabilmek için. Beklemek zorunluluğum kalmamıştı onları. Kısıtlandırılmış zamanlara sığdırmam da gerekmiyordu artık bu keyfi. İstedğim zaman, istediğim kadar okuyabilirdim şimdi. Onların yapacağı tek şey beni 'iyi' kitaplarla buluşturmak. Ve beni hiçbir yere götürmeyen kitaplarla vakit kaybetmemin önüne geçmek. Öyle de yaptılar!

Masallarla başlayan bu yolculuğumda biraz büyüyüp okullu olduktan ve bahsettiğim o sonsuz evrenin kapısından tek başıma girip orada kendim gezebilmeyi öğrendikten sonra kısa kısa öyküler ve daha sonra romanlar eşlik etmeye başladı bana. İyi yazarları tanımanın zamanı geliyordu yavaş yavaş. Ben onları tanımaya başlarken annem ve babam her zaman olduğu gibi yanımdaydılar. Bir de öğretmenlerim girmişti devreye. Onlardan aldığım tavsiyeler doğrultusunda babamla gittiğimiz kitapçılardan kendi kitaplarımı kendim seçiyordum.

Bazen bitirdiğim kitapların ardından ufak kazançlar da sağlıyordum ailem sayesinde. İşte o zaman çifte ödüllü bir serüvene dönüşüyordu okumak benim için.

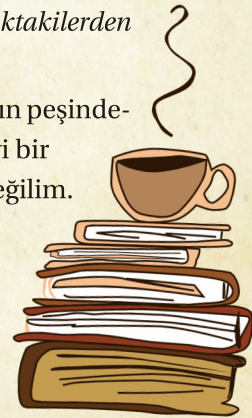
Serüven demişken... Bir de fuarlar vardı tabii yıldan yıla gerçekleşen. Kitap fuarları... Hâlâ varlar, lakin küçüklüğümde bazen ailecek gittiğimiz, bazen de babamın elimden tutup yalnız beni götürdüğü o fuar anılarım bir başka! Hepsi ayrı bir serüven olarak hâlâ hatırımda... Bir seferinde onca renkli, eğlenceli kitap arasında meraklı gözlerle fıldır fıldır dolaşırken bir anda kendimi kaybetmiştim. Gerçek manada! O zaman korkutan ve ağlatan bir hadise olsa da şu anda yüzümde bir tebessüm... Özlemle bakıyorum o güne!

Derken zaman geçti, geçiyor... Ve o küçük kız da şu anda büyüdü, büyüyor... Kitapların içine ve içinde doğan o dünkü kızın hayatında hâlâ vazgeçemediği tek şey var: Kitaplar! Kitaplara sığınanlardan o. Bunaldığı bir vakitte kendisini eski bir pasajın içindeki küçük bir sahaf dükkânında bulup derdini kitaplara açanlardan. Kitapların kokusuyla kendine gelenlerden... Kitapların arasında kaybolanlardan...

Küçükken kaybolup ağlamaktan bir hâl olduğu o fuara her yıl düzenli olarak gitmesi bu yüzden belki de.

Cemil Meriç demiş ya: *“Kitaplar bir limandı benim için. Kitaplarda yaşadım. Ve kitaptaki insanları sokaktakilerden daha çok sevdim.”*

Aynı onun gibi! Ben de kitaplarda yaşamanın peşindeyim. Fakat her şeye rağmen bu yolculuktan iyi bir okur çıktığı mı, ileri de çıkar mı, ondan emin değilim. Sonuçta okur olmak tümüyle kişisel bir yolculuk...

En büyük şanslarım olan annem ve babam bir yana, öğretmenlerden yana da yüzü gülen bir çocuk olmam muhtemelen beni bu serüvenin kahramanı yaptı.

Her zaman okumayı bilen, öğreten ve teşvik eden öğretmenlerim oldu. Onlara nasıl teşekkür etsem bilmiyorum. Hiçbir zaman unutamadığım o tatlı ses tonu ve taklit ettiği karakterlerle, masal saatlerinin nasıl geçtiğini bize fark ettirmeyen anasınıfı öğretmenim Fatma Öğretmen'e, bana okumayı öğreten, okumam ve yazmam için her zaman teşvik eden ilkokul öğretmenim Nurgül Öğretmen'e, edebiyatın üstatlarıyla yavaş yavaş tanışmaya başladığım yaşlarda beni güzel yazarlarla tanıştıran ortaokuldaki Türkçe öğretmenim Gonca Öğretmen'e ve artık liseye başladıktan sonra edebiyatı onlardan öğrendiğim Alper ve Nurten öğretmenlerime minnet borçluyum.

Onlar sayesinde nice öykülerin, romanların, şiir kitaplarının sayfaları arasında iç sesime uyan kaç cümle, sanki bana seslenip ta içime işleyen kaç dize buldum, kestiremiyorum.

Beni derinden sarsan, bazen gözümde yaş akıtan, ama bazen de yüzümdeki tebessüme sebep olan, önüme yeni âlemler açan nice 'an'larla karşılaştım, tasviri imkânsız... Farklı sayfalarda daha başka kaç cümle bulacağımı, ilerleyen zamanlarda başka hangi 'an'larla nasıl karşılaşacağımı ise kimse bilemez.

Ben de merakla gelecekteki sığınaklarımın sayfaları arasında karşılaşacağım o tılsımlı cümleleri ve yaşayacağım büyüğü 'an'ları ipe çekiyorum.

Çünkü onlar bana okumadan yaşayamayacağımı fark ettiriyor...

HAYALLERİNE
SAHIP ÇIKI!

Kıvrım kıvrım uzayan bir yol
var önümde. Ne sonu görünüyor
ne başı. Etrafta kocaman ağaçlar var.

Çekirge sesleri ve
yemyeşil otların hışırtısı
geliyor kulağıma.

Yaprakların rüzgârla
dansını seyrediyorum.
Hiç olmadığım kadar
mutluyum.

Çünkü hayallerime
sahip çıkıyorum.

ADEM DÖNMEZ